

Str. 2. Odpowiedzi
min. MOŁOTOWA na pytania
korespondenta „Prawdy”
Str. 3. Nota PRL
do rządu USA
Str. 3. Ogólnopolski Zlot
Aktywistów
Frontu Narodowego

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 277 (3219) ROK X

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 22 LISTOPADA 1954 ROKU

CENA 15 GR

WEZWANIE

OGÓLNOPOLSKIEGO KOMITETU FRONTU NARODOWEGO

Do robotników i chłopów,
pracowników umysłowych i rzemieślników,
do kobiet i młodzieży,
do wszystkich obywateli Polski Ludowej!

Zbliża się 5 grudnia — dzień wyborów do Rad Narodowych.

W dniu tym naród powoła do życia nowe organy władzy ludowej. Od wielu tygodni przez cały nasz kraj, przez miasta i wieś przechodzi fala zebrań wyborczych. Miliony robotników i chłopów, szerokie rzesze pracowników umysłowych i rzemieślników — mężczyzn, kobiet i młodzieży, na dziesiątkach tysięcy zebrań mówią o tym, jak wiele zmieniło się na lepsze w gromadach, miastach, powiatach i województwach, w całym naszym kraju. Miliony ludzi pracy mówią również o tym, co jeszcze nie, co utrudnia ludziom życie i pracę, co ich boli. Miliony obywateli nadszają się nad tym, co trzeba zrobić, żeby było lepiej człowiekowi pracy w jego gromadzie, dzielnicy, powiecie, w jego państwie.

Z tych myśli, rozważań i narań powstaje jeden wielki program — Program Wyborczy Frontu Narodowego.

Na zebraniach wyborczych oceniali pracę starych Rad, podkreślali ich dorobek, a częściowo krytykowali braki i niedociągnięcia. Wskazywali na wiele słusznosci i sprawiedliwych życzeń i żądań wobec nowych Rad.

Ocenia i opinia najszerzszych rzesz społeczeństwa decydowała o tym, kto ma kandydować. Na licznych zebraniach wyborczych wśród ożywionych dyskusji, a często i sporów zastanawiano się nad każdą kandydaturą, zatwierdzano najlepszych kandydatów zgłoszonych przez organizacje społeczne lub bezpośrednio przez uczestników zebrań.

Naród radzi razem ze swymi kandydatami, jak lepiej rządzić i gospodarować, gdyż wie, że wybiera organy swojej, ludowej władzy i że będą one spełniały jego wole.

Spotkania i rozmowy wyborców z kandydatami nie zawierają czułych obietnic. Są one zawiązkiem stałej współpracy pomiędzy ludnością a Radami Narodowymi. Taką współpracą i kontrolą mas — to najbardziej skuteczną drogą zwalczania biurokracizmu, to nieodzownym warunkiem spełnienia przez Rady słusznosci i postulatu wyborców. Lud — klasa robotnicza, chłop, inteligencja — coraz bardziej masowo, coraz bardziej bezpośrednio bierze czynny udział w rządzeniu krajem. W kampanii wyborczej setki tysięcy obywateli z nową siłą poczuły swoją rosnącą odpowiedzialność za pracę organów władzy, za działalność Rad Narodowych. Na tym realnym współudziale w rządzeniu i współodpowiedzialności za państwo polega prawdziwa demokracja — demokracja ludowa.

Jakże inaczej wyglądałyby wszystkie wybory w Polsce przedwzrostowej, jakie inaczej wyglądałyby one w osławionych „demokracjach” zachodnich — wszędzie, gdzie rządzi kapitał i obszar. Tam lud nie ma wpływu na to, kto kandyduje. Cała machina państwa pracuje nad tym, aby kandydatów ludu utrudnić. Listy kandydatów układane są w zaciszu gabinetów, z dala od ludu. Fabrykanci, bankierzy, obszarnicy i kulacy, krzykoczące wieloletnie polityki i urzędnicy, którzy się o mandaty przychodzą na zgromadzenia wyborców tylko po to, aby im obiecywać złote góry i zdobywać ich głosy.

U nas, w Polsce Ludowej, kandydatami są synowie ludu, są ludzie wyrosnięci w pracy, ci, których naród uważa za najlepszych, najbardziej godnych zaufania. Robotnicy od warsztatu. Chłopi od pluga. Nauczyciele i lekarze. Inżynierowie i uczeni. Pisarze i artyści. Działacze społeczni i gospodarczy. Kobiety i młodzież.

Kandydatami są członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego i w wielkiej liczbie bezpartyjni. Są działacze związków zawodowych i ZMP, działacze katolicy — du-

chowci i świeccy. Działacze Związku Samopomocy Chłopskiej i aktywistki Ligi Kobiet.

230 tysięcy przedstawicieli ludu pracować będzie w nowych Radach Narodowych.

Czego od nich żąda naród? Co zawiera program Frontu Narodowego?

Jest to program walki o wzrost dobrobytu i kultury społeczeństwa, o rozkwit naszych miast i wsi.

Jest to program walki o wzrost siły naszego państwa i znaczenia Polski w świecie, o umocnienie naszej niepodległości, o pokój i współpracę między narodami.

Jest to program rozwoju całej gospodarki narodowej, a w szczególności rozwoju rolnictwa. Wyborcy żądają od Rad Narodowych dobrego kierownictwa rolnictwem, pomocy w zaopatrzeniu chłopów w maszyny, nawozy, dobroć nasion, w kredyt rolniczy, przeprowadzania melioracji, lepszego kierownictwa ośrodkami maszynowymi. Żądają należytego organizowania pomocy sąsiedzi, fachowej pomocy agronomicznej i weterynaryjnej, sprawiedliwego rozdziału obowiązków i kosztów, nadzoru nad obustronnym wykonywaniem umów kontraktacyjnych, troskliwej pomocy dla gospodarstw indywidualnych i spółdzielni produkcyjnych. Wielkie znaczenie przywiązują chłopi do dobrej pracy nowopowstających Gromadzkich Rad Narodowych.

Wyborcy żądają od Rad Narodowych sprawniejszego budownictwa i remontu mieszkań, rozbudowy przemysłu terenowego i komunikacji miejskiej, należytego zaopatrywania ludności w szeroki asortyment towarów, rozbudowy placówek ochrony zdrowia, nowych szkół i przedszkoli, urządzeń kulturalnych i sportowych.

Rady Narodowe powinny rozwinąć wszechstronną działalność w celu spełnienia słusznosci i sprawiedliwych żądań ludu pracy w mieście i na wsi.

Żeby się lepiej żyło; żeby było więcej troski o człowieka; żeby z myślą o człowieku, o jego wielkich i małych kłopotach, tępić marnotrawstwo, bezdusność i biurokracizm, nadużycia i nieprawości. Żeby światło przestrzeni jego praw obywatelskich i nie dopuszczać do łamania praworządności ludowej.

Wola narodu wyrażona w tym programie — to określenie dla każdego miasteczka i każdej gromady, dla każdego zakątka kraju zadań, które przed całym narodem postawił II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i które naród przyjął za swoje.

OBYWATELE!

Front Narodowy — jedność narodu oparta na fundamencie sojuszu robotników i chłopów — oto najważniejsze źródło naszej mocy.

Z tego źródła płynie nasza zwycięstwa nad ruinami i zniszczeniami wojennymi, nasze ogromne postępy w rozwoju gospodarki i kultury narodowej.

Z tego źródła płynie rosnące siły i znaczenie naszej Ojczyzny na arenie międzynarodowej, jej wydatny udział w walce obozu pokoju o zbiorowe bezpieczeństwo i pokojowe współzycie narodów. Jedność narodu, przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, wspólny marsz naprzód w szeregach dziesięćmilionowego obozu pokoju daje nam pewność uderzenia wszelkich zakusów i machinacji imperialistycznych, wrocieści Wehrmachtu, wszystkich, którzy by chcieli zagrozić naszej niepodległości i naszemu granicom.

Powszechny udział w wyborach do Rad Narodowych zadokumencie jeszcze raz i wzmoże jeszcze bardziej jedność naszego narodu, siłę naszego państwa ludowego, naszą niezłomną wolę pokoju.

Polacy!

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gwarantuje wam najbardziej demokratyczne prawa — pełnię swobody w wyrażaniu waszej woli.

Wybory są POWSZECHNE — a to oznacza, że WSZYSCY obywatele mają prawo decydować o składzie Rad Narodowych.

Wybory są RÓWNE — oznacza to, że nie ma między nami uprzywilejowanych, głos KAŻDEGO obywatela w jednakowym stopniu decyduje o tym, kto zostanie wybrany.

Wybory są BEZPOŚREDNIE — oznacza to, że każdy obywatel wybiera WPROST do Rad Narodowych kilku sześciu — gromadzkich, dzielnicowych, miejskich, powiatowych, wojewódzkich.

Wybory są TAJNE — oznacza to, że każdy wyborca korzysta przy głosowaniu z warunków, zabezpieczających mu nieskrępowane wyrażenie swej woli.

Korzystajcie z tych praw, obywatele!

Wszystkie siły do walki o dobrobyt, o pokój, o szczęście narodu!

Wszyscy do urn wyborczych!

Wszystkie głosy na kandydatów Frontu Narodowego!

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego

W dniu 20.XI.1954 r. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, w sprawie wyborów do rad narodowych.

NA ZDJĘCIU: prezydent, Przewodniczący i sekretarz KC PZPR Bolesław Bieruta.

CAP — fot. Zygm. Wdowiński

Nie ustaniemy w walce o siłę naszego państwa, o dobrobyt narodu i o pokój na świecie

Plenarne posiedzenie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego

20 bm. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, którego obrady poświęcone były zbliżającym się wyborom do rad narodowych.

Przewodniczył obradom Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bieruta. Za stołem przewodniczącym zasiadli również: Aleksander Juskiewicz, sekretarz KC PZPR — Edward Ochab, członek Biura Politycznego KC PZPR — Roman Zambrowski, sekretarz ZSL — Władysław Kosciuszko, sekretarz CRZZ — Wiktor Kłosiewicz, sekretarz ZG ZSCh — Antoni Korzycki, przewodniczący ZG ZMP — Helena Jaworska, przewodnicząca ZG LK — Alicja Musiałowa, sekretarz NKW ZSL —

Aleksander Juskiewicz, sekretarz generalny CK SD — Leon Chajin, sekretarz Związku Literatów Polskich — Leon Kruczkowski, ks. infułat Jan Piskorz, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej — Emil Aleksander, przewodniczący pracy — Romualda Kosacka, górnik z kopalni „Pstrowski” — Paweł Beck, rzemieślnik — Tadeusz Lubiecki, chłopka gospodarująca indywidualnie — Albertyna Michalik, gospodyni domowa — Krystyna Olszńska, profesor Wyższej Szkoły Rolniczej — Józef Janicki, nauczyciel — Kazimierz Urbanek, działacz katolicki — Bolesław Piasecki, agronom rejonowy — Helena Górka, literat — Kazimierz Koźmiński, przewodnik pracy ze Stoczni Gdańskiej — Władysław Koński, robotnik rolny — Janina Kopeć oraz kierownik biura Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego — Józef Kalinowski.

Obrady zgają — witalny serdecznie oklaskami — przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Bolesław Bieruta.

Następnie członek prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Stefan Ignar wygłasza przemówienie, w którym nakreślone zostały najważniejsze zadania stojące przed całym narodem w obliczu wyborów do rad narodowych.

Przemówienie Stefana Ignara zebrani przyjmują oklaskami.

W dyskusji na plenarnym posiedzeniu OKFN głos zabierali kolejno: prezes Rady Naczelnej CK SD — Władysław Lasek, sekretarz KC PZPR — Wiktor Kłosiewicz, członek spółdzielni produkcyjnej w Pastuchowie — Władysław Lasek, działacz katolicki — Bolesław Piasecki, górnik z kopalni „Pstrowski” — Paweł Beck, sekretarz KC PZPR — Edward Ochab, przewodniczący ZG ZMP — Helena Jaworska, sekretarz NKW ZSL — Aleksander Juskiewicz, profesor Uniwersytetu Wrocławskiego — Stanisław Kulczyński, ksiądz infułat Jan Piskorz, prorektor Akademii Medycznej w Łodzi — dr Stefan Bagliński i inni.

Uczestnicy dyskusji wskazywali, że masę pracujących miast i wsi biorą szeroki, czynny udział w dyskusji nad programem wyborczym Frontu Narodowego, w wysuwaniu kandydatów do rad. Ludzie pracy przekazują swym kandydatom

swe postulaty i żądania, deklarują pomoc dla nowych rad w ich pracy. Podkreślano, iż ten tak żywy udział w akcji przedwyborczej do rad narodowych świadczy wymownie o tym, że szerokie rzesze ludzi pracy całego kraju uczestniczą w rządzeniu państwem, a w polityce władzy ludowej widzą rękojmię dalszej poprawy swych warunków bytowych.

Liczni dyskutanci poruszyli także zagadnienia związane z walką narodu polskiego o realizację idei bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i pokojowe uregulowanie problemu niemieckiego.

Uczestnicy plenarnego posiedzenia uchwalili jednomyślnie tekst wezwania, jakie Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego kieruje do mas pracujących miast i wsi w związku z wyborami do rad narodowych.

Wśród długo nie milknących oklasków przyjęto również tekst oświadczenia Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego. W oświadczeniu tym Komitet w imieniu całego narodu polskiego wyraża gorące poparcie dla idei zbudowania zbiorowego bezpieczeństwa w

Europie i pokojowego uregulowania sprawy Niemiec, poparcie dla propozycji Związku Radzieckiego, zawartych w nocie rządu ZSRR z dnia 13 bm. (Tekst oświadczenia podajemy na str. 2).

Przed zakończeniem obrad podjęto uchwałę o dokopowaniu do Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego 52 nowych członków — przedstawicieli różnych warstw społeczeństwa. (Listę dokopowanych podajemy na str. 2). Jednocześnie do składu Prezydium OKFN jako nowych członków powołano: przewodniczącą Rady Państwa — Aleksandra Zawadzkiego, przewodniczącą Naczelnej Rady Spółdzielczej — Edwarda Drożdżaka, przewodniczącą ZG ZMP — Helenę Jaworską i prezesa ZG ZSCh — Antoniego Korzyckiego.

Obrady plenarnego posiedzenia podsumował przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego — Bolesław Bieruta. Zebrani z mocą podchwycili wniesione przez Bolesława Bierutę okrzyki na cześć Frontu Narodowego, na cześć naszej umiłowanej ojczyzny — Polski Ludowej.

Przemówienie przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego — Bolesława Bieruta

Obywatele!

W imieniu Prezydium otwieram zgromadzenie plenarne Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego. Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia znajduje się omówienie zadań komitetów Frontu Narodowego w akcji wyborczej do terenowych rad narodowych. Akcja ta rozwija się od kilku tygodni w całym kraju i w chwili obecnej uczestniczą w niej już wielomilionowe masy ludu pracującego we wszystkich miastach i wsiach Polski. Zadaniem Frontu Narodowego jest pogłębienie tej akcji, uświadomienie masom pracującym jej celów i zadań ogólnonarodowych, nadanie akcji wyborczej jeszcze większego rozmachu, aby stała się ona rzeczywistym wyrazem siły i jedności naszego narodu, budującego nowe życie.

Wybory powszechne do wojewódzkich, powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych odbędą się w całym naszym kraju już za dwa tygodnie, czyli 5 grudnia. Będzie to ważne i niezwykle doniosłe wydarzenie polityczne w życiu naszego narodu. Celem wyborów jest umocnienie władzy ludu pracującego w naszym państwie przez dalsze zbliżenie do mas i jeszcze ściślejsze powiązanie z masami wszystkich organów państwa, przez zabezpieczenie jeszcze większego współudziału najszerzszych mas ludowych w rządzeniu państwem. Akcja wyborów do rad terenowych łączy się z powołaniem rad gromadzkich, tzn. z większym niż dotąd powiązaniem organów państwa ludowego ze wsią. Rady gromadzkie umożliwią i ułatwią wielomilionowemu masom chłopstwa pracującego współzycie w sposób bardziej bliiski i bezpośredni w ustalaniu spraw i potrzeb społecznych swej gromady, wzięcie do potrzeby za sprawami ogólnopństwowymi. Będzie to zatem ważny i doniosły krok naprzód w dalszej demokratyzacji życia społecznego wsi polskiej, w podnoszeniu jej poziomu politycznego i kulturalnego. Nie ulega wątpliwości, że będzie to sprzyjać również realizacji podstawowego naszego zadania w stosunku do wsi w obecnym okresie pogłębiania spójni między miastem i wsią, podnoszenia poziomu naszego rolnictwa i umacniania sojuszu robotniczo-chłopskiego jako fundamentu władzy ludowej i rosnącej jedności całego narodu. Wybory powszechne do rad miejskich, jak również do rad powiatowych i wojewódzkich,

wzmocnią aktywność tych rad, podniosą poziom ich pracy, usprawnią ich więź z masami pracującymi, co wywarze wielki i pożądany wpływ na realizację ogólnego podstawowego naszego zadania: walki o szybsze podnoszenie stopy życiowej mas pracujących w mieście i na wsi.

Wymienione zadania wyrażają w chwili obecnej najważniejsze potrzeby ogólnonarodowe w życiu wewnętrznym naszego kraju. Wymagają one skupienia wszystkich sił, a nie można tego osiągnąć bez mobilizacji mas w ramach szerokiego Frontu Narodowego. Wybory powszechne do terenowych rad narodowych są z natury rzeczy związane z koniecznością najszerzej mobilizacji politycznej mas pracujących. Musimy pamiętać, że w warunkach naszego ustroju demokratycznego ograniczają się tylko do aktu głosowania i do formalnego wyboru wysuniętych kandydatów na radnych. Sam fakt głosowania będzie — oczywiście — niezwykle doniosłym wyrazem świadomości woli narodu i demonstrować jego siły, jego postawy, jego jedności. Jednakże zadania społeczno — polityczne Frontu Narodowego są szersze i bardziej długotrwałe, zaś akcja wyborcza jest przede wszystkim sprawdzianem naszej więzi z masami i naszej zdolności organizacyjnej w mobilizacji tych mas, naszej umiejętności uświadomienia najszerzszym masom ludowym wielkich celów i zadań, jakie naród nasz ma dziś do spełnienia, aby zabezpieczyć nieustanny wzrost swych sił i swą przyszłość.

Wybory powszechne do rad narodowych odbywają się w okresie 10-lecia władzy ludowej w Polsce. Mamy możność podsumowania naszych wielkich wysiłków, naszych walk i zmagania z ponurą spuścizną starego ustroju burżuazyjno-obszarniczego oraz naszych osiągnięć w budowaniu nowego życia. Jesteśmy obowiązani uświadomić masom ludowym w procesie akcji wyborczej ogólny bilans minionego 10-lecia. Jest to bilans wielkiego przełomu w dziejach narodu, wielkiego jego zwycięstwa. Lud pracujący, uwolniony raz na zawsze z jarzma wyzyskaczy własnych i obcych, sprawuje władzę w Polsce: Rzeczypospolitej Ludowej, a każdy akt wyborów stanowi udokumentowanie trwałości tej władzy i umocnienia państwa ludowego. Jak wiemy — źródłem siły państwa ludowego jest jego więź z masami, jest

świadoma, aktywna i twórcza rola mas ludowych w kształtowaniu dzieł narodu, jego dobrobytu i jego kultury. We wszystkich tych dziedzinach bilans pierwszego dziesięciolecia Polski Ludowej jest pokątny, imponujący i chlubny. Jednym przerwem z ważniejszych zadań Frontu Narodowego w akcji wyborczej jest uświadomienie tego faktu najszerzszym masom pracującym — ponieważ jest to bilans ich pracy, ich twórczego wysiłku, ich ofiarności, ich hartu w zmaganiu się z trudnościami i w przełamywaniu przeszkód, ich zapalu i patriotyzmu. Dziesięć lat temu bratnie narody radzieckie pomogły nam wyrwać się z najstraszliwej klęski i niewoli, pomogły nam również w odbudowie zniszczonego kraju i w planowej rozbudowie naszego przemysłu, w gruntownej reorganizacji naszego gospodarstwa ogólnonarodowego. Władza ludowa, w której kierownictwem i produkcyjną rolę sprawuje klasa robotnicza złączona trwałym i nierozdzielalnym sojuszem z chłopstwem pracującym, dzięki ofiarności i bohaterstwu pracy najszerzszych mas ludowych — zabezpieczyła po myślny przebieg wielkiej rewolucyjnej przeobrażenia polityczno-społecznych i gospodarczych, które zmieniły od podstaw charakter naszego państwa, przyczyniając się do umocnienia jego suwerenności oraz do szybkiego i nieustannego wzrostu jego potęgi materialnej, a co za tym idzie — do wzrostu jego roli i znaczenia międzynarodowego. Naszym zadaniem w akcji wyborczej jest uświadomienie najszerzszym masom pracującym historycznej i olbrzymiej wagi tego faktu, że Polska Rzeczpospolita Ludowa jest dziś złączona braterskim i trwałym sojuszem z potężnym państwem radzieckim oraz z wszystkimi krajami demokracji ludowej. Sojusz ten jest najpewniejszą i niezłomną osłoną i rekonią nowych stosunków międzynarodowych, opartych na braterskiej pomocy wzajemnej i zaprzyjaźnionych narodów zarówno w dziedzinie ich współpracy gospodarczej, kulturalnej, naukowej, jak i w dziedzinie obrony przed wszelką napaścią z zewnątrz.

Uświadomienie tego faktu najszerzszym masom pracującym posiada szczególne znaczenie w związku z obecną sytuacją międzynarodową. Od szeregu lat imperializm amerykański czynił gorączkowe wysiłki, aby podzielić narody europejskie i przeciwstawić je sobie wzajemnie, Forsuje on w tym celu odbudowę agresywnego militarystu w zachodnich Niemczech. Próby te budzą gorące protesty wśród narodów, dostrzegających całą groźbę tych agresywnych kroków. Opór mas przeciwko tym kłamliwym rosnącym, ogarniając różnorodne warstwy ludności krajów zachodnioeuropejskich, w tej liczbie klasę robotniczą oraz pewne odłamy mieszczaństwa w samych Niemczech zach. W tych warunkach wyjątkowo poważnego i doniosłego znaczenia nabierają propozycje Związku Radzieckiego powzięte w porozumieniu z Polską i Czechosłowacją, a zmierzające do zawarcia ogólnoeuropejskiego układu w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego. Rady zachodnioeuropejskie starają się zniekształcić i częściowo przemilczeć te propozycje, jednakże coraz szersze masy ludności tych krajów zdają sobie sprawę, że propozycje radzieckie są jedynym skutecznym środkiem uchronienia krajów Europy, niezależnie od ich ustroju społecznego, przed groźbą wojny, do której prowadzi odbudowa zachodnio — niemieckiego Wehrmachtu pod dowództwem b. hitlerowskich generałów. Naszym zadaniem w procesie akcji wyborczej jest uświadomienie najszerzszym masom konieczność zwrócenia i solidarności całego narodu w walce z tymi kłamliwymi imperialistami amerykańskimi, którzy usiłują za wszelką cenę wskrzesić rozbitą 10 lat temu militarną maszynę hitlerowską. Polska Ludowa weźmie czynny udział w konferencji międzynarodowej, proponowanej na dzień 22 listopada, poświęconej sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. W obliczu akcji amerykańskich wskrzeszczeni militarystu niemieckiego i wobec prób przeobrażenia narodu polski wraz z innymi pokojowymi narodami uczyni niezbędne wysiłki w kierunku należytego wzmocnienia sił pokoju.

Nie ustaniemy jednocześnie ani na chwilę w pracy i wysiłkach nad dalszym umacnianiem pokojowej współpracy międzynarodowej między państwami bez względu na różnice ich ustroju społecznego i nad realizacją zasad pokoju i bezpieczeństwa zbiorowego. Nie powinniśmy wątpić, że w wysiłkach tych znajdziemy gorące poparcie całego naszego narodu i że naród nasz da tym uczuciom zdecydowany wyraz również w akcie głosowania w dniu 5 grudnia, czyli w dniu wyborów.

Naród polski nigdy nie pogodzi się z uzbrajaniem odwetowców niemieckich

Oświadczenie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego

My, członkowie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, zebrani na plenarnym posiedzeniu w dniu 20 listopada 1954 roku i reprezentujący wszystkie warstwy społeczne i ugrupowania polityczne narodu polskiego — oświadczamy, że naród polski nigdy nie pogodzi się ze wskrzeszeniem zbrodniczego militarystyki niemieckiej i nie ustanie w walce o stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, w walce o pokojowe współżycie między narodami.

Naród polski pamięta doświadczenia dwóch światowych wojen i ogrom nieszczęśliwości, które one przyniosły naszemu krajowi. Polityka mocarstw zachodnich, zmierzająca do odbudowania militarystyki niemieckiej, wywołuje w narodzie polskim powszechny i stanowczy sprzeciw. Występować będziemy jak najkategoryczniej przeciw montowaniu przez USA przy udziale rządów Anglii i Francji nowego, agresywnego ugrupowania wojennego w Europie, w którym czołowa rola ma przypaść przekłemu przez narody Wehrmachtowi niemieckiemu pod wodzą byłych hitlerowskich zbrodniarzy wojennych.

Wzywamy narody zachodniej Europy do potępienia i odrzucenia fałszywej i zgubnej polityki, zawartej w układach londyńskich i paryskich.

Piętnujemy obłądną politykę tych, którzy usiłują umówić opinię publiczną na Zachodzie, że ratyfikacja układów paryskich rzekomo ułatwi realizację odprężenia międzynarodowego.

Jest rzeczą oczywistą, że stworzenie ugrupowania wojennego w zachodniej Europie i wskrzeszenie hitlerowskiej armii stanowią dla wszystkich państw Europy, zarówno na wschodzie, jak i na zachodzie, utrudnienie i zwiększenie niebezpieczeństwa wojny. Jest również rzeczą oczywistą, że w takiej sytuacji kraje obozu pokoju będą musiały poczynić odpowiednie kroki w kierunku wzmożenia swej obronności.

Powodowany głębokim pragnieniem pokoju i rzeczywistego odprężenia w sytuacji międzynarodowej, naród polski jednomyślnie popiera wysuwany przez ZSRR idea stworzenia systemu zbiorowego bezpieczeństwa, obejmującego wszystkie kraje Europy i stwarzającego równocześnie podstawę do pokojowego zjednoczenia narodu niemieckiego, z którym naród nasz chce żyć w zgodzie i przyjaźni. Popieramy gorąco wysuniętą przez ZSRR w uzgodnieniu z naszym rządem propozycję zwołania w dniu 29 listopada ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Wierzymy, że wbrew knowanom podżegaczy wojennych idea rokowań, idea pokojowego współżycia narodów zwycięży.

Nowi członkowie Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego

WALDEMAR BABINICZ — członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, pisarz, członek WKFN w Kielcach.
STANISŁAW BAGNIOK — przewodniczący spółdzielni produkcyjnej „Dobroć”, pow. Koszalin.
WACŁAW BARCICKI — zastępca przewodniczącego Rady Państwa, pow. Rzeszów.
WOJCIECH BRZYDZIŃSKI — artysta dramatu, członek WKFN w Warszawie.
WIKTOR BUCHWAŁD — kierownik muzyczny Opery Poznańskiej, członek WKFN w Poznaniu.
NATALIA CIOTUCHA — członek spółdzielni produkcyjnej Lany, pow. Puław, woj. lubelski.
MARIA DĄBROWSKA — chłopka gospodarstwa indywidualnego z gromady Węgliszyn, pow. Jedynów.
EDWARD DROZD — przewodniczący Naczelnej Rady Spółdzielczej.
MICHAŁ DYSZK — górnik-rebacz z kopalni „Bisulaw Chrobry”, powiat węgierski.
DIONIZY GAJEWSKI — inżynier, sekretarz generalny NOT.
ZYGMUNT GARSZCZYK — sekretarz Zarządu Głównego TPR.
TERESA GŁOZ — ogrodnik rejonowy Powiatowego Zarządu Rolnego w Brzeznie, woj. łódzki.
STANISŁAW GORNY — ślusarz-rentalnik z Zakładów im. Stalina w Poznaniu.
JOZEF GRZEGORY — rzemieślnik, artysta ludowy ze wsi Złotów, pow. Żużel, woj. łódzki.
ZYGMUNT HUBCZYK — traktorzysta w PGR Kallit Pom.
HELENA JAWORSKA — przewodnicząca Zarządu Głównego ZMP.
MICHAŁ JARCIŃ — lekarz Pomocniczej Akademii Medycznej w Szczecinie.
MARCIN KAPCZAK — rektor Akademii Medycznej w Warszawie.
JOZEF KALINOWSKI — kierownik Biura Ochrony.
JOZEF KEDZIERSKI — lekarz-laryngolog w Przemyśle, woj. rzeszowski.
FRANCISZEK KŁAJA — robotnik-nawoźnik z Zakładów Złotych Wyt., pow. Miechów, woj. świętokrzyski.
FRANCISZEK KŁAWITER — obrobny w PGR Czerwono, pow. Słupsk, woj. kujawsko-pomorski.
ALEKSANDER KOZŁEJ — profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
WŁADYSŁAW KOKOSZKA — reaktor, przedownik przy Kieleckich Zakładach Wyrobów Metalowych.
WŁADYSŁAW KONSKI — robotnik Stoczni Gdńskiej, przedownik przy Zakładach „Młoda Gwiazda”.
ANTONI KORZYCKI — prezes Zarządu Głównego ZCh.
MARIA KOZIOL — członek spółdzielni produkcyjnej „Młoda Gwiazda”.
WAWRZYN KRZYWY — członek spółdzielni produkcyjnej w Brójce, pow. Międzybóże, woj. świętokrzyski.
TADEUSZ KULISZAK — profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
STANISŁAW LEGIŃSKI — profesor Akademii Medycznej w Białymstoku, mikrobiolog.
ELŻBIETA LITWA — robotnica parafii Marii Magdaleny w Radomsku.
RYSZARD MAJCHRAK — przewodniczący Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich.
LEON MANTEUFFEL — profesor dr med. w Warszawie.
ALBERTYNA MICHALIK — chłopka gospodarstwa indywidualnego, artystka Ligi Kobiet.
JERZY MORAWSKI — kierownik Wydziału Propagandy i Agitacji KC PZPR.
STANISŁAW PAWIAK — I sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR.
STANISŁAW RATAJCZYK — przewodniczący przy ZFB im. Marchewskiego w Łodzi.
MARIAN RYBICKI — sekretarz Rady Państwa.
KAZIMIERZ SIKORSKI — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Komunistów Polskich.
TADEUSZ STANISZ — pracownik Wydziału Kultury WKFN w Rzeszowie.
ANTONI SURYNOWICZ — racjonalista, maszynista PKP z Olsztyna.
TADEUSZ SYGIELSKI — kierownik Zakładu „Mazowiec”.
JAN SZCZEPANSKI — rektor Uniwersytetu Łódzkiego.
WILHELM SZCZECYK — literat ze Stalinozgrad.
ALFRED TRAWIŃSKI — profesor, dr — dydaktyk Wydziału Weterinarnego UMCS w Lublinie.
MARIAN TURWID — profesor-plastyk, dyrektor Technikum Plastycznego w Bydgoszczy.
JAN WIKTOR — literat z Krakowa.
STANISŁAW WOLF — przedownik przy Grudzińskich Zakładach Przem. Gumowego, woj. bydgoski.
NATALIA ZABOROWSKA — dyrektor Okręgowej Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Stalinozgradzie.
ALEKSANDER ZELWEROWICZ — artysta dram. w Warszawie.
MARIA ZENTARA-MALEWSKA — literatka z Olsztyna.
WOJCIECH ZUKROWSKI — literat z Warszawy.

Odpowiedzi W. M. Molotowa na pytania korespondenta „Prawdy”

MOSKWA, 21. 11. Agencja TASS podaje tekst odpowiedzi udzielonych przez ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa na szerokie pytania korespondenta „Prawdy”, dotyczących polityki zagranicznej:

PYTANIE: Jak należy oceniać echa zagraniczne na notę rządu radzieckiego z 13 listopada br., dotyczącą zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Jak wiadomo, szereg państw europejskich wypowiedziało się już pozytywnie wobec propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, wysuniętej przez rząd radziecki wraz z rządami Polski i Czechosłowacji. Inne państwa europejskie nie zajęły jeszcze dotychczas stanowiska wobec propozycji dotyczącej konferencji.

Jeśli chodzi o stanowisko rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji, to nie odpowiadają one jeszcze na notę radziecką. Jednakże, jak wynika z wypowiedzi kol oficjalnych, rządy tych krajów ustosunkowały się negatywnie do tej propozycji. Odnosi się wrażenie, że rządy tych krajów nie tylko zamierzają wystąpić przeciwko tej propozycji, lecz również starają się wszelkimi sposobami przeszkodzić zwołaniu konferencji ogólnoeuropejskiej. W tym celu wywierają wszelkie możliwe naciski na inne kraje europejskie, na ich parlamenty, partie polityczne, na poszczególnych działaczy społecznych. Z odwołań na notę wynika, że szerokie koła społeczne w Europie — nie tylko w Europie — rozumieją sens propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej.

Propozycja ta zmierza do tego, aby nie dopuścić do przetrwania jednych krajów europejskich innym krajom europejskim, gdy chodzi o sprawę utrzymania i utrwalenia pokoju w Europie. Konferencja ogólnoeuropejska, na której każde państwo mogło by wypowiedzieć swe zdanie i wysunąć propozycje w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, nie może wyrażać skłótny i nie może być wyrażać skłótny sprawie pokoju w Europie.

Rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji, zamiast przyznać się do zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, starają się wszelkimi środkami przeszkodzić jej zwołaniu. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to uważa on za konieczne ostrzeżenie państw, które prowadzą do przetrwania nowej wojny w Europie. Jedyną drogą prowadzącą do utrwalenia pokoju jest zorganizowanie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

PYTANIE: Czy rząd radziecki uważa za możliwe osiągnięcie porozumienia z innymi mocarstwami w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Tak jest, uważa to za możliwe. Istnieje niewątpliwie możliwość osiągnięcia porozumienia, jeżeli wszystkie zainteresowane mocarstwa uznają zgodnie za główny i niecierpliwie zwolnić z zadaniem przywrócenie jednolitości Niemiec, a nie realizacja tej lub innej części Niemiec. Rzecz jasna, że zjednoczenie Niemcy nie powinny być państwem militarnym — Niemcy powinny być państwem demokratycznym państwem. W tych warunkach Niemcy wejdą do grona równoprawnych narodów europejskich i zaima ważne miejsce w organizacji bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Problem przedstawia się dla następująco: Czy Niemcy zachodnie zostaną przekształcone w państwo militarnie, czy też przewidują układy w sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

W sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

Przedstawiciel Szwecji podkreślił, że skoro do pierwotnego projektu rezolucji wniesione zostały poprawki, delegacja szwedzka może głosować za przyjęciem rezolucji. Przedstawiciele Filipin, Ekwadoru, Salwadoru, Jugosławii, Haiti oraz Libanu poparli również zrewidowany projekt rezolucji „siedmiu”.

Na posiedzeniu w dniu 20 nm. delegacja Indii przedstawiła do rozpatrzenia Komisji Politycznej swoją poprawkę do projektu rezolucji. Poprawka ta zmierza m. in. do państw, które prowadzą obecnie rozmowy w sprawie utworzenia agencji międzynarodowej, by konsultowały się z innymi państwami — członkami ONZ.

Przedstawiciele USA i Anglii zabierają głos specjalnie

MOSKWA, 21. 11. Agencja TASS podaje tekst odpowiedzi udzielonych przez ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa na szerokie pytania korespondenta „Prawdy”, dotyczących polityki zagranicznej:

PYTANIE: Jak należy oceniać echa zagraniczne na notę rządu radzieckiego z 13 listopada br., dotyczącą zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Jak wiadomo, szereg państw europejskich wypowiedziało się już pozytywnie wobec propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, wysuniętej przez rząd radziecki wraz z rządami Polski i Czechosłowacji. Inne państwa europejskie nie zajęły jeszcze dotychczas stanowiska wobec propozycji dotyczącej konferencji.

Jeśli chodzi o stanowisko rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji, to nie odpowiadają one jeszcze na notę radziecką. Jednakże, jak wynika z wypowiedzi kol oficjalnych, rządy tych krajów ustosunkowały się negatywnie do tej propozycji. Odnosi się wrażenie, że rządy tych krajów nie tylko zamierzają wystąpić przeciwko tej propozycji, lecz również starają się wszelkimi sposobami przeszkodzić zwołaniu konferencji ogólnoeuropejskiej. W tym celu wywierają wszelkie możliwe naciski na inne kraje europejskie, na ich parlamenty, partie polityczne, na poszczególnych działaczy społecznych. Z odwołań na notę wynika, że szerokie koła społeczne w Europie — nie tylko w Europie — rozumieją sens propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej.

Propozycja ta zmierza do tego, aby nie dopuścić do przetrwania jednych krajów europejskich innym krajom europejskim, gdy chodzi o sprawę utrzymania i utrwalenia pokoju w Europie. Konferencja ogólnoeuropejska, na której każde państwo mogło by wypowiedzieć swe zdanie i wysunąć propozycje w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, nie może wyrażać skłótny i nie może być wyrażać skłótny sprawie pokoju w Europie.

Rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji, zamiast przyznać się do zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, starają się wszelkimi środkami przeszkodzić jej zwołaniu. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to uważa on za konieczne ostrzeżenie państw, które prowadzą do przetrwania nowej wojny w Europie. Jedyną drogą prowadzącą do utrwalenia pokoju jest zorganizowanie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

PYTANIE: Czy rząd radziecki uważa za możliwe osiągnięcie porozumienia z innymi mocarstwami w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Tak jest, uważa to za możliwe. Istnieje niewątpliwie możliwość osiągnięcia porozumienia, jeżeli wszystkie zainteresowane mocarstwa uznają zgodnie za główny i niecierpliwie zwolnić z zadaniem przywrócenie jednolitości Niemiec, a nie realizacja tej lub innej części Niemiec. Rzecz jasna, że zjednoczenie Niemcy nie powinny być państwem militarnym — Niemcy powinny być państwem demokratycznym państwem. W tych warunkach Niemcy wejdą do grona równoprawnych narodów europejskich i zaima ważne miejsce w organizacji bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Problem przedstawia się dla następująco: Czy Niemcy zachodnie zostaną przekształcone w państwo militarnie, czy też przewidują układy w sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

W sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

Przedstawiciel Szwecji podkreślił, że skoro do pierwotnego projektu rezolucji wniesione zostały poprawki, delegacja szwedzka może głosować za przyjęciem rezolucji. Przedstawiciele Filipin, Ekwadoru, Salwadoru, Jugosławii, Haiti oraz Libanu poparli również zrewidowany projekt rezolucji „siedmiu”.

Na posiedzeniu w dniu 20 nm. delegacja Indii przedstawiła do rozpatrzenia Komisji Politycznej swoją poprawkę do projektu rezolucji. Poprawka ta zmierza m. in. do państw, które prowadzą obecnie rozmowy w sprawie utworzenia agencji międzynarodowej, by konsultowały się z innymi państwami — członkami ONZ.

Przedstawiciele USA i Anglii zabierają głos specjalnie

MOSKWA, 21. 11. Agencja TASS podaje tekst odpowiedzi udzielonych przez ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa na szerokie pytania korespondenta „Prawdy”, dotyczących polityki zagranicznej:

PYTANIE: Jak należy oceniać echa zagraniczne na notę rządu radzieckiego z 13 listopada br., dotyczącą zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Jak wiadomo, szereg państw europejskich wypowiedziało się już pozytywnie wobec propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, wysuniętej przez rząd radziecki wraz z rządami Polski i Czechosłowacji. Inne państwa europejskie nie zajęły jeszcze dotychczas stanowiska wobec propozycji dotyczącej konferencji.

Jeśli chodzi o stanowisko rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji, to nie odpowiadają one jeszcze na notę radziecką. Jednakże, jak wynika z wypowiedzi kol oficjalnych, rządy tych krajów ustosunkowały się negatywnie do tej propozycji. Odnosi się wrażenie, że rządy tych krajów nie tylko zamierzają wystąpić przeciwko tej propozycji, lecz również starają się wszelkimi sposobami przeszkodzić zwołaniu konferencji ogólnoeuropejskiej. W tym celu wywierają wszelkie możliwe naciski na inne kraje europejskie, na ich parlamenty, partie polityczne, na poszczególnych działaczy społecznych. Z odwołań na notę wynika, że szerokie koła społeczne w Europie — nie tylko w Europie — rozumieją sens propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej.

Propozycja ta zmierza do tego, aby nie dopuścić do przetrwania jednych krajów europejskich innym krajom europejskim, gdy chodzi o sprawę utrzymania i utrwalenia pokoju w Europie. Konferencja ogólnoeuropejska, na której każde państwo mogło by wypowiedzieć swe zdanie i wysunąć propozycje w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, nie może wyrażać skłótny i nie może być wyrażać skłótny sprawie pokoju w Europie.

Rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji, zamiast przyznać się do zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, starają się wszelkimi środkami przeszkodzić jej zwołaniu. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to uważa on za konieczne ostrzeżenie państw, które prowadzą do przetrwania nowej wojny w Europie. Jedyną drogą prowadzącą do utrwalenia pokoju jest zorganizowanie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

PYTANIE: Czy rząd radziecki uważa za możliwe osiągnięcie porozumienia z innymi mocarstwami w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Tak jest, uważa to za możliwe. Istnieje niewątpliwie możliwość osiągnięcia porozumienia, jeżeli wszystkie zainteresowane mocarstwa uznają zgodnie za główny i niecierpliwie zwolnić z zadaniem przywrócenie jednolitości Niemiec, a nie realizacja tej lub innej części Niemiec. Rzecz jasna, że zjednoczenie Niemcy nie powinny być państwem militarnym — Niemcy powinny być państwem demokratycznym państwem. W tych warunkach Niemcy wejdą do grona równoprawnych narodów europejskich i zaima ważne miejsce w organizacji bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Problem przedstawia się dla następująco: Czy Niemcy zachodnie zostaną przekształcone w państwo militarnie, czy też przewidują układy w sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

W sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

Przedstawiciel Szwecji podkreślił, że skoro do pierwotnego projektu rezolucji wniesione zostały poprawki, delegacja szwedzka może głosować za przyjęciem rezolucji. Przedstawiciele Filipin, Ekwadoru, Salwadoru, Jugosławii, Haiti oraz Libanu poparli również zrewidowany projekt rezolucji „siedmiu”.

Na posiedzeniu w dniu 20 nm. delegacja Indii przedstawiła do rozpatrzenia Komisji Politycznej swoją poprawkę do projektu rezolucji. Poprawka ta zmierza m. in. do państw, które prowadzą obecnie rozmowy w sprawie utworzenia agencji międzynarodowej, by konsultowały się z innymi państwami — członkami ONZ.

Przedstawiciele USA i Anglii zabierają głos specjalnie

MOSKWA, 21. 11. Agencja TASS podaje tekst odpowiedzi udzielonych przez ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa na szerokie pytania korespondenta „Prawdy”, dotyczących polityki zagranicznej:

PYTANIE: Jak należy oceniać echa zagraniczne na notę rządu radzieckiego z 13 listopada br., dotyczącą zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Jak wiadomo, szereg państw europejskich wypowiedziało się już pozytywnie wobec propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, wysuniętej przez rząd radziecki wraz z rządami Polski i Czechosłowacji. Inne państwa europejskie nie zajęły jeszcze dotychczas stanowiska wobec propozycji dotyczącej konferencji.

Jeśli chodzi o stanowisko rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji, to nie odpowiadają one jeszcze na notę radziecką. Jednakże, jak wynika z wypowiedzi kol oficjalnych, rządy tych krajów ustosunkowały się negatywnie do tej propozycji. Odnosi się wrażenie, że rządy tych krajów nie tylko zamierzają wystąpić przeciwko tej propozycji, lecz również starają się wszelkimi sposobami przeszkodzić zwołaniu konferencji ogólnoeuropejskiej. W tym celu wywierają wszelkie możliwe naciski na inne kraje europejskie, na ich parlamenty, partie polityczne, na poszczególnych działaczy społecznych. Z odwołań na notę wynika, że szerokie koła społeczne w Europie — nie tylko w Europie — rozumieją sens propozycji zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej.

Propozycja ta zmierza do tego, aby nie dopuścić do przetrwania jednych krajów europejskich innym krajom europejskim, gdy chodzi o sprawę utrzymania i utrwalenia pokoju w Europie. Konferencja ogólnoeuropejska, na której każde państwo mogło by wypowiedzieć swe zdanie i wysunąć propozycje w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, nie może wyrażać skłótny i nie może być wyrażać skłótny sprawie pokoju w Europie.

Rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji, zamiast przyznać się do zwołania konferencji ogólnoeuropejskiej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, starają się wszelkimi środkami przeszkodzić jej zwołaniu. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to uważa on za konieczne ostrzeżenie państw, które prowadzą do przetrwania nowej wojny w Europie. Jedyną drogą prowadzącą do utrwalenia pokoju jest zorganizowanie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

PYTANIE: Czy rząd radziecki uważa za możliwe osiągnięcie porozumienia z innymi mocarstwami w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie?

ODPOWIEDZ: Tak jest, uważa to za możliwe. Istnieje niewątpliwie możliwość osiągnięcia porozumienia, jeżeli wszystkie zainteresowane mocarstwa uznają zgodnie za główny i niecierpliwie zwolnić z zadaniem przywrócenie jednolitości Niemiec, a nie realizacja tej lub innej części Niemiec. Rzecz jasna, że zjednoczenie Niemcy nie powinny być państwem militarnym — Niemcy powinny być państwem demokratycznym państwem. W tych warunkach Niemcy wejdą do grona równoprawnych narodów europejskich i zaima ważne miejsce w organizacji bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Problem przedstawia się dla następująco: Czy Niemcy zachodnie zostaną przekształcone w państwo militarnie, czy też przewidują układy w sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

W sprawie poprawki hinduskiej oświadczyli, że przyjęcie tej poprawki mogłoby utrudnić i przewlec rokowania, ponieważ w takim wypadku brałoby w nich udział 60 albo więcej krajów.

Przedstawiciel Szwecji podkreślił, że skoro do pierwotnego projektu rezolucji wniesione zostały poprawki, delegacja szwedzka może głosować za przyjęciem rezolucji. Przedstawiciele Filipin, Ekwadoru, Salwadoru, Jugosławii, Haiti oraz Libanu poparli również zrewidowany projekt rezolucji „siedmiu”.

Na posiedzeniu w dniu 20 nm. delegacja Indii przedstawiła do rozpatrzenia Komisji Politycznej swoją poprawkę do projektu rezolucji. Poprawka ta zmierza m. in. do państw, które prowadzą obecnie rozmowy w sprawie utworzenia agencji międzynarodowej, by konsultowały się z innymi państwami — członkami ONZ.

Przedstawiciele USA i Anglii zabierają głos specjalnie

Rząd Chin Ludowych popiera zwołanie ogólnoeuropejskiej konferencji

PEKIN, 21. 11. Agencja Nowych Chin donosi, że 20 bm. rząd Chińskiej Republiki Ludowej wyraził zgodę na wzięcie udziału w proponowanym przez rząd ZSRR ogólnoeuropejskiej konferencji mającej na celu omówienie sprawy stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ChRL wystosowało do ambasady ZSRR w Pekinie notę, w której stwierdza m. in.:

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, że układy londyńskie i paryskie zmierzają do wskrzeszenia militarystyki w Niemczech zachodnich i wyraźnie naruszają międzynarodowe porozumienia w sprawie Niemiec. Układy te są sprzeczne z zadaniem utrwalenia bezpieczeństwa w Europie i z zadaniem przywrócenia jednolitości Niemiec.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej stoi na stanowisku, że jedynie stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego z udziałem wszystkich krajów europejskich umożliwi rozwiązanie problemu niemieckiego w drodze pokojowej i zapewni bezpieczeństwo Europie.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej popiera w całej pełni propozycję rządu ZSRR i gotów jest wysłać swego przedstawiciela jako obserwatora na projektowaną konferencję ogólnoeuropejską.

Światowa Rada Pokoju omawiała sytuację w Azji

SZTOKHOLM, 21. 11. W dniu 19 bm. na popołudniowym posiedzeniu sesji Światowej Rady Pokoju rozpatrywano drugi punkt porządku

dziennego: „Sytuacja, jaka wytworzyła się w różnych częściach Azji w wyniku obecnej interwencji i skutków systemu bloków militarnych i koalicji”.

W referacie wygłoszonym na ten temat przedstawiciel Indii, R. Chandra, stwierdził, iż od zakończenia konferencji genewskiej zaczęły się szczególnie więzy solidarności między narodami azjatyckimi. Wiele krajów Azji opiera swe wzajemne stosunki na pięciu zasadach, sformułowanych w deklaracji Nehru i Czou En-laj.

Mówca oświadczył, iż celem ruchu zmiernego do pogłębienia solidarności państw azjatyckich jest przede wszystkim przekształcenie Azji w kontynent pokoju. Popełnił on pakiet państw Azji południowo-wschodniej, stwierdzając, że celem jego jest zwołanie zwołającego się ruchu narodowego — wyzwolenie i porównanie krajów azjatyckich między sobą.

Narody Azji, oświadczył przedstawiciel Indii, śledzą bacznie plany amerykańskie zmierzające do rozpętania — przy pomocy kilku czangkaizowskich — wojny przeciwko Chińskiej Republice Ludowej. Są one przekonane, iż obecna sesja Światowej Rady Pokoju przyczyni się do zaktualizowania walki o solidarność państw azjatyckich i o utworzenie z Azji kontynentu pokoju.

Delegacja stwierdziła, że wiadomości o organizowaniu V Festiwalu w Warszawie spotkała się z gorącym przyjęciem młodzieży świata, czego wyrazem są liczne zgłoszenia różnych organizacji młodzieżowych i studenckich.

W ostatnich dniach odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie delegacji sekretariatu SFMD, MZS i Związku Młodzieży Polskiej, w celu omówienia różnych zagadnień związanych z przygotowaniem V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń, który odbędzie się w Warszawie w dniach od 31 lipca do 14 sierpnia 1955 r.

Delegacja stwierdziła, że wiadomości o organizowaniu V Festiwalu w Warszawie spotkała się z gorącym przyjęciem młodzieży świata, czego wyrazem są liczne zgłoszenia różnych organizacji młodzieżowych i studenckich.

W ostatnich dniach odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie delegacji sekretariatu SFMD, MZS i Związku Młodzieży Polskiej, w celu omówienia różnych zagadnień związanych z przygotowaniem V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń, który odbędzie się w Warszawie w dniach od 31 lipca do 14 sierpnia 1955 r.

Delegacja stwierdziła, że wiadomości o organizowaniu V Festiwalu w Warszawie spotkała się z gorącym przyjęciem młodzieży świata, czego wyrazem są liczne zgłoszenia różnych organizacji młodzieżowych i studenckich.

W ostatnich dniach odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie delegacji sekretariatu SFMD, MZS i Związku Młodzieży Polskiej, w celu omówienia różnych zagadnień związanych z przygotowaniem V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń, który odbędzie się w Warszawie w dniach od 31 lipca do 14 sierpnia 1955 r.

SZTOKHOLM, 21. 11. W dniu 19 bm. na popołudniowym posiedzeniu sesji Światowej Rady Pokoju rozpatrywano drugi punkt porządku

dziennego: „Sytuacja, jaka wytworzyła się w różnych częściach Azji w wyniku obecnej interwencji i skutków systemu bloków militarnych i koalicji”.

W referacie wygłoszonym na ten temat przedstawiciel Indii, R. Chandra, stwierdził, iż od zakończenia konferencji genewskiej zaczęły się szczególnie więzy solidarności między narodami azjatyckimi. Wiele krajów Azji opiera swe wzajemne stosunki na pięciu zasadach, sformułowanych w deklaracji Nehru i Czou En-laj.

Mówca oświadczył, iż celem ruchu zmiernego do pogłębienia solidarności państw azjatyckich jest przede wszystkim przekształcenie Azji w kontynent pokoju. Popełnił on pakiet państw Azji południowo-wschodniej, stwierdzając, że celem jego jest zwołanie zwołającego się ruchu narodowego — wyzwolenie i porównanie krajów azjatyckich między sobą.

Narody Azji, oświadczył przedstawiciel Indii, śledzą bacznie plany amerykańskie zmierzające do rozpętania — przy pomocy kilku czangkaizowskich — wojny przeciwko Chińskiej Republice Ludowej. Są one przekonane, iż obecna sesja Światowej Rady Pokoju przyczyni się do zaktualizowania walki o solidarność państw azjatyckich i o utworzenie z Azji kontynentu pokoju.

Delegacja stwierdziła, że wiadomości o organizowaniu V Festiwalu w Warszawie spotkała się z gorącym przyjęciem młodzieży świata, czego wyrazem są liczne zgłoszenia różnych organizacji młodzieżowych i studenckich.

W ostatnich dniach odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie delegacji sekretariatu SFMD, MZS i Związku Młodzieży Polskiej, w celu omówienia różnych zagadnień związanych z przygotowaniem V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń, który odbędzie się w Warszawie w dniach od 31 lipca do 14 sierpnia 1955 r.

Delegacja stwierdziła, że wiadomości o organizowaniu V Festiwalu w Warszawie spotkała się z gorącym przyjęciem młod

